

Simfònics al Palau

2018 | 2019

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Orquestra
simfònica
del Vallès

Simfonia fantàstica de Berlioz

DISSABTE, 25 MAIG 2019 – 18.30 h
Palau de la Música Catalana - *Sala de Concerts*

Simfonia fantàstica de Berlioz

Morgancrea, projeccions

Cor de Noies de l'Orfeó Català (Buia Reixach i Feixes, directora)

Víctor Pablo Pérez, director

Orquestra Simfònica del Vallès

I PART

Hector BERLIOZ (1803-1869)

Tristia, op. 18, núm. 2: *La mort d'Ophélie*

Francis POULENC (1899-1963)

Lletanies a la Verge Negra

II PART

Hector BERLIOZ

Simfonia fantàstica, op. 14

I. *Rêveries – Passions* ('Somnis i passions')

II. *Un bal* ('Un ball')

III. *Scène aux champs* ('Escena camperola')

IV. *Marche au supplice* ('Marxa cap al suplici')

V. *Songe d'une nuit du Sabbat* ('Somni d'una nit de Sàbat')

Amb la projecció de la creació audiovisual *Una simfonia en imàgenes*.

Commemoració del 150 aniversari de la mort de Berlioz

Durada aproximada: 90 minuts

La Setena de Beethoven

DISSABTE, 8.06.19 - 18.30 h
Sala de Concerts

J. M. Guix *Stanza II*

A. Dvorák *Concert per a violí*, op. 53

L. van Beethoven *Simfonia núm. 7*

Birgit Kolar, violí

Nuno Coelho, director

Orquestra Simfònica del Vallès

Preus: 18, 29, 36, 48 i 56 euros

Simfònics al Palau

24a Temporada 2019/2020

La Cinquena de Beethoven

DISSABTE, 21.09.19 - 18.30 h
Sala de Concerts

L. van Beethoven

Obertura Egmont, op. 84

Cantata sobre la mort de Josep II

Simfonia núm. 5, en Do menor, op. 67

Ulrike Haller, soprano

Robert Holzer, baix

Cor Jove de l'Orfeó Català

Salvador Mas, director

Orquestra Simfònica del Vallès

Preus: 18, 32, 42, 52 i 68 euros

Al llarg de la història de la música, hi ha hagut algunes obres que han representat un trencament amb les convencions establertes, un desafiament a la tradició i un pas endavant cap a un nou món creatiu i artístic que acabarà marcant les generacions posteriors. I el plat fort del concert d'avui és una d'aquestes obres, la *Simfonia fantàstica* d'Héctor Berlioz, que no és solament el manifest fundacional de la música programàtica i la gènesi de la instrumentació orquestral moderna, sinó també el primer autoretrat musical que fa un autor de si mateix per mitjà de la música, de la seva personalitat com a artista i com a ésser humà, dels seus problemes sentimentals i dels patiments i els sacrificis que li comporta la creació artística. És una confessió en tota regla que mai no s'havia atrevit a fer ningú i que va escandalitzar una bona part de la societat parisenca de l'època.

La *Simfonia fantàstica* és la primera simfonia de la història que, més enllà d'una simple evocació o descripció general, segueix un programa dramàtic detallat. Una obra que es desmarca de la tradició i dotada d'un alè de llibertat, de revolució i d'originalitat que són tot un símbol de l'esperit romàntic. De fet, és estrictament coetània d'obres visionàries, que són estendards del Romanticisme a França: el mateix any que es va estrenar la *Simfonia fantàstica*, el 1830, Victor Hugo presenta *Hernani*, Stendhal publica *El roig i el negre* i Delacroix pinta la icònica *Llibertat guiant el poble*. La *Simfonia fantàstica* és un immens retaule simfònic estructurat en cinc moviments, amb un rerefons argumental creat pel mateix Berlioz i que remet a la seva pròpia vivència d'un amor convuls i no correspost.

Berlioz la va escriure a principis del 1830 i és, per tant, una obra de joventut que ens mostra l'efervescència creativa i la inspiració arrauxada d'un autor molt jove que hi aboca la passió desenfrenada que li havia despertat una actriu irlandesa, Harriet Smithson, de qui s'havia enamorat bojament tres anys enrere en veure-la fer el paper d'Ofèlia en el *Hamlet* de

Shakespeare al teatre Odéon de París. Aquest és el punt de partida d'aquesta obra, que descriu fil per randa l'obsessió del jove Berlioz per aquella actriu fascinant i magnètica, però també altiva i desdenyosa i que no li feia cap cas.

Berlioz considerava aquesta obra un drama instrumental i no pas una simfonia, la va titular "Episodi de la vida d'un artista" i va demanar que el dia de l'estrena es repartís al públic un text en el qual s'explicaven fil per randa les peripècies del seu heroi, "un jove músic de sensibilitat malaltissa i d'imaginació ardent", i que s'identifica clarament amb el mateix autor. Es tracta d'una obra plena d'imatges, que van des de l'evocació lírica de la natura fins a la visió terrorífica de la guillotina, passant per un ball sobrenatural, una tempesta o les al·lucinacions d'un fumador d'opi: tot té la seva transcripció sonora a través d'efectes innovadors, com la utilització de campanes, els trons dels timbals, l'ús significatiu de l'arpa (en Beethoven ni existeix!) o la col·locació d'instruments entre bastidors, amagats del públic. Mai no s'havien fet servir aquests recursos sonors amb tanta audàcia.

L'estrena va tenir lloc al Conservatori de París el 5 de desembre de 1830 sota la direcció de François Habeneck. L'èxit va ser apoteòsic i a la sala hi havia un joveníssim Franz Liszt, que va quedar impactat per aquella obra tan ambiciosa i revolucionària.

Amb la *Simfonia fantàstica*, Berlioz va obrir un nou camí i va consolidar un tractament orquestral revolucionari i innovador quant a forma, color orquestral, textures sonores i inflexions rítmiques, que altres simfonistes del segle XIX com Liszt, Wagner o Mahler van portar a l'extrem.

I per cert, la història d'amor que va inflamar la *Fantàstica* va acabar com el rosari de l'aurora! El músic i l'actriu es van casar el 1833 (amb Heinrich Heine i Franz Liszt com a testimonis de l'enllaç!), però la unió va ser un fracàs rotund ple de baralles, gelosia i desavinences, i al cap de deu anys es van separar definitivament. La simfonia, però, ha quedat per a la història.

Xavier Chavarria, musicòleg i crític musical

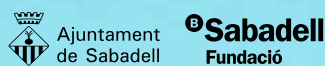
Orquestra
simfònica
del Vallès
som clàssics
som moderns

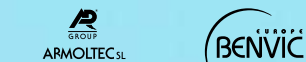
www.osvalles.com

>> Comparteix la teva experiència del concert a Twitter: **#FantasticaBerlioz_osv** a @osvalles

Patrocinadors i col·laboradors principals de l'OSV

Col·laboradors de l'OSV

Mitjà oficial

L'OSV forma part de

Al cicle Simfònics al Palau col·labora:

Amb el suport de:

Troba'ns a:
www.palaumusica.cat
www.orfeocatala.cat
www.osvalles.com

Morgancrea, *projecció* *Una sinfonia en imàgenes*

És una creació audiovisual que il·lustra la *Simfonia fantàstica* d'Héctor Berlioz mitjançant imatges de cinema mut. És una pel·lícula editada per Morgancrea feta a partir de quaranta-dos films de cinema mut i pensada per ser projectada amb orquestres que interpretin la *Simfonia fantàstica* de Berlioz. Les imatges de Fritz Lang, Murnau, Pabst, Griffith, René Clair o Luis Buñuel, ara combinades en un nou muntatge, miren d'explicar la història autobiogràfica que hi ha darrere d'aquesta meravellosa composició musical. Una altra singularitat d'aquest projecte és que la projecció acompanya l'orquestra amb les imatges sincronitzades en directe per Carlos Rodríguez, l'autor del muntatge.

Cor de Noies de l'Orfeó Català Buia Reixach i Feixes, *directora*

Fundat el 2000, està integrat per trenta-set cantaires d'entre setze i vint-i-cinc anys. Buia Reixach i Feixes n'és la directora i Josep Surinyac, el pianista. Ha treballat amb els directors J. Busto, M. Minkowski, M. Valdivieso, S. Halsey, N. Huynh i J. Nott i ha col·laborat amb l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC), els Vespres d'Arnadí, Les Musiciens du Louvre i la Gustav Mahler Jugendorchester. Ha actuat arreu d'Europa. El juliol del 2018 va actuar per primera vegada al Festival Grec interpretant l'òpera *El monstre al laberint*, de J. Dove, amb els cors de l'Orfeó Català i de la Jove Orquestra Nacional de Catalunya (JONC). La temporada vinent debutarà amb l'Orquestra Filharmònica d'Israel amb la *Tercera simfonia* de Mahler, dirigida per Zubin Mehta. El Cor de Noies forma part de l'Escola Coral de l'Orfeó Català i rep el mecenatge de la Fundació Banco Santander.

Víctor Pablo Pérez, *director*

Nascut a Burgos, va fer els estudis al Reial Conservatori de Música de Madrid i a la Hochschule für Musik de Munic. Des de la temporada 2013-2014, és el director artístic i titular de l'Orquestra i Cor de la Comunitat de Madrid (ORCAM). Col·labora habitualment amb el Teatro Real de Madrid i amb el Gran Teatre del Liceu, i participa en un gran nombre de festivals, com el Festival Mozart de la Corunya, el Festival Bruckner de Madrid, el Rossini Opera Festival (ROF), el Festival de San Lorenzo de El Escorial, la Quinzena Musical de Sant Sebastià i els festivals internacionals de música de Canàries, Peralada, Granada, Santander i Schleswig-Holstein.

Orquestra Simfònica del Vallès (OSV)

Va néixer el 1987 en el si de l'Associació d'Amics de l'Òpera de Sabadell i molt aviat s'estructurà com una societat anònima laboral, en què els treballadors en són alhora els propietaris. La seva activitat se centra a la ciutat de Sabadell, amb una temporada pròpia i com a orquestra del circuit Òpera a Catalunya, i al Palau de la Música Catalana, amb el cicle de concerts Simfònics al Palau. N'han estat directors titulars Albert Argudo, Jordi Mora, Salvador Brotons, Edmon Colomer, David Giménez Carreras, Rubén Gimeno i James Ross. Des del setembre del 2018 ho és Xavier Puig. Ha rebut el Premi Nacional de Música 1992, atorgat per la Generalitat de Catalunya, i la Medalla d'Honor 2012 de la ciutat de Sabadell.